

[Foged.]

har givet udtryk for, vil resultere i, at vi lægger ansvaret for bespisningen hen, hvor det rettelig hører hjemme.

Kaj Andresen: Det foreliggende lovforslag er jo det første led i venstres og de konservatives spareplan, hvorefter de samlede besparelser, siger partierne, skulle blive 400 mill. kr. Det kan jo blive en lang vej, hvis det skal ske i portioner på 4 mill. kr. Jeg ved ikke, om det er et tilfælde, at man begynder med skolebørnene. Det skyldes måske, at man ikke venter, at de protesterer, sådan som husmødrene har gjort det i forbindelse med forslaget om afskaffelse af husholdningsrådet.

De bestemmelser i forsyngsloven, som angår skolebespisningen, går, som den højtærede minister allerede har redegjort for det, ud på, at der kan foranstaltes vederlagsfri skolebespisning for børnene i de 7 første klasser samt for andre, når skolelægen skønner det nødvendigt at skolebespisningen foregår, i månederne november-april, og at man i de øvrige måneder kan yde $\frac{1}{4}$ l sødmælk daglig. Bespisningen kan bestå i enten et måltid mad eller mælk med vitamintilskud, og kommunen skal drage omsorg for, at utilstrækkeligt ernærede børn får et sådant måltid, hvortil staten yder et tilskud på ca. $\frac{1}{3}$ eller omkring 4 mill. kr. årlig.

Der var tidligere knyttet særlige transbestemmelser til skolebespisningen. Man foreslår nu disse transbestemmelser genindført for den bespisning, man pålægger kommunerne som en pligt, idet det foreslås, at bespisningen af utilstrækkeligt ernærede børn kun skal gælde børn af mindrebedidlede forældre. Desuden foreslås det at ophæve statens tilskud til skolebespisningen. Det er klart, at forslaget vil betyde en forringelse af den gældende ordning.

Besparelsen for staten vil udgøre ca. 4 mill. kr. — det er et beløb, der ikke har ændret sig væsentligt i løbet af de sidste år — men reelt vil det sige, at man, hvis bespisningen fortsætter, blot overflytter udgiften til kommunerne, i dette tilfælde 70-80 kommuner ud over landet og vel ikke de kommuner, der har bedst råd. Er det så urimeligt, at samfundet som helhed bidrager til at løse en opgave som denne,

der kommer børnene til gode, selv om behovet især findes i enkelte områder? At spare på det offentliges udgifter ved at flytte dem fra én offentlig kasse til en anden er vel også en tvivlsom fordel.

Vi kan ikke gå ind for forslaget om genindførelse af den gamle transbestemmelse. Jeg har fra tidligere tider erindring om, hvor urimelig og utiltalende denne bestemmelse virkede. Det vil være et tilbageskridt igen at opdele skolebørnene i bemidlede og ubemidlede. Vi har ellers gennem nogle år stræbt hen imod så vidt muligt at slette de sociale skel mellem børnene i skolen; vi stiller børnene ens med hensyn til skolemateriale, der er gratis for alle, og det ville være pinligt for skolen igen at skulle gå til denne maduddeling til de mindrebedidlede.

Det forekommer mig i det hele, at det er en noget løs begrundelse, der gives for afvikling af skolebespisningen, hvis forebyggende virkning gennem årene uden tvivl har været af stor betydning, ja, af langt større betydning, end det fremgår af nogen statistik. Man siger i bemærkningerne til lovforslaget, at de særlige sociale forhold ikke længere er til stede, og at en række kommuner er ved at afvikle skolebespisningen. Ministerens tal viser noget andet; noget materiale til bevis for den nævnte udtalelse findes ikke i bemærkningerne, og det fremgår heller ikke af den statistik, der er til rådighed i Statistisk Årbog. Vi har ved tidligere behandlinger af denne lovgivning haft værdifuldt materiale til rådighed, lige så vel som der har foreligget udtalelser fra skolemyndigheder, fra skolelæger og andre sundhedsautoriteter. Såvel skolelægerne som sundhedsstyrelsen gik ved behandlingen af lovgivningen i begyndelsen af 1950'erne stærkt ind for almindelig skolebespisning. Man spurgte bl. a. indenrigsministerets ernæringsudvalg, og i en skrivelse af 8. december 1950 gav dette udvalg udtryk for, at det af ernæringsmæssige og sundhedsmæssige grunde måtte anbefale en alle omfattende skolebespisning. I betragtning af at der nu foreslås genindført en transbestemmelse, vil jeg gerne med den højtærede formands tilfaldelse citere ernæringsudvalgets afsluttende bemærkninger. Det hedder her:

„Ernæringsudvalget vil ikke finde det